

Bruselj, 14. april 2016
(OR. en)

7920/16

Medinstitucionalna zadeva:
2012/0011 (COD)

VOTE 18
INF 61
PUBLIC 20
CODEC 450

DOPIS

Zadeva:

- Izid glasovanja
- Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (splošna uredba o varstvu podatkov)
 - sprejetje stališča Sveta v prvi obravnavi in utemeljitve Sveta
 - izid pisnega postopka, ki je bil zaključen 8. aprila 2016

Izid glasovanja o navedenem zakonodajnem aktu je v prilogi.

Referenčni dokument:

5419/16

Coreper (2. del) odobril 6. aprila 2016.

Izjave in/ali pojasnila v zvezi z glasovanjem so v prilogi.

General Secretariat of the Council

Institution: Council of the European Union

Session:

Configuration:

Item: 2012/0011 (COD) (Document: 5419/16)

Voting Rule: qualified majority

Subject: Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation)

Vote	Members	Population (%)
Yes	27	98,31%
No	1	1,69%
Abstain	0	0%
Not participating	0	
Total	28	

Sitting date: 08/04/2016

Final result

Member State	Weighting	Vote	Member State	Weighting	Vote
BELGIQUE/BELGIË	2,21		LIETUVA	0,57	
БЪЛГАРИЯ	1,42		LUXEMBOURG	0,11	
Ceská republika	2,05		MAGYARORSZÁG	1,94	
DANMARK	1,11		MALTA	0,08	
DEUTSCHLAND	15,93		NEDERLAND	3,37	
EESTI	0,26		ÖSTERREICH	1,69	
ÉIRE/IRELAND	0,91		POLSKA	7,47	
ΕΛΛΑΔΑ	2,13		PORTUGAL	2,04	
ESPAÑA	9,12		ROMÂNIA	3,90	
FRANCE	13,04		SLOVENIJA	0,41	
HRVATSKA	0,83		SLOVENSKO	1,06	
ITALIA	12,07		SUOMI/FINLAND	1,08	
ΚΥΠΡΟΣ	0,17		SVERIGE	1,92	
LATVIJA	0,39		UNITED KINGDOM	12,73	

* When acting on a proposal from the Commission or the High Representative, qualified majority is reached if at least 55 % of members vote in favour (16 MS) accounting for at least 65% of the population

For information: <http://www.consilium.europa.eu/public-vote>

IZJAVE

Izjava Komisije

Komisija obžaluje črtanje uvodnih izjav 136, 137 in 138 v zvezi s schengenskim pravnim redom iz njenega prvotnega predloga. Komisija meni, da splošna uredba o varstvu podatkov, zlasti kar zadeva vizume, nadzor meje in vračanje, predstavlja razvoj schengenskega pravnega reda za štiri države, ki so se pridružile izvajanju, uporabi in razvoju tega pravnega reda.

Izjava Češke republike

Češka republika pozdravlja sprejetje stališča Sveta in zaključek pogajanj. Češka republika je dejavno in konstruktivno podpirala pogajanja in izraža zadovoljstvo, da so bila številna vprašanja, kot je razmerje do veljavnih mednarodnih sporazumov ali krepitev medsebojnega sodelovanja nadzornih organov, rešena.

Kljub temu je še vedno izjemno zaskrbljena zaradi več vprašanj.

Prvič, Češka republika ni prepričana, da bo uredba dovolj učinkovita, kar zadeva upravljavce v tujini, in zaradi tega lahko pri evropskih državljanih vzbudi lažen občutek varnosti.

Drugič, Češka republika obžaluje, da se je sedanja direktiva uporabljala mnogo preveč togo. Kazuistične kategorije „občutljivih osebnih podatkov“ na primer ni bilo mogoče nadomestiti z bolj sistemsko oporo na pristopu, temelječem na tveganju, čeprav se lahko dejanska občutljivost osebnih podatkov in iz tega izhajajoča potreba po varovanju razlikujeta glede na obdelavo.

Tretjič, Češka republika je zaskrbljena tudi zaradi zgornjih mej za upravne sankcije ob nejasno opredeljenih kršitvah. Še več, ker so v uredbi navedeni tako fiksni zneski kot tudi zneski, določeni glede na ekonomski položaj, odvisno od tega, kateri je višji, bodo upravne globe še bolj prizadele mala in srednje velika podjetja, ki so pogosto gonilna sila inovacij.

Četrtrič, Češka republika obžaluje, da pristop, temelječ na tveganju, ni bil uporabljen bolj obširno, pa tudi, da upravljavcem in obdelovalcem nekatere zahteve nalagajo nesorazmerno velika upravna in druga bremena.

Češka republika meni, da je obdobje za prilagoditev občutno prekratko, saj je treba pregledati in po potrebi spremeniti mnogo zakonov.

Izjava Združenega kraljestva

Združeno kraljestvo podpira dogovor o novem režimu varstva podatkov, ki bo predstavljal usklajen okvir za celotno EU. Združeno kraljestvo bo uporabilo možnost, ki je na voljo državam članicam, da uredbo notranje ustrezno izvajajo po svoji presoji.

Meni, da osnutek splošne uredbe o varstvu podatkov v členu 48 vsebuje obveznosti glede medsebojnega priznavanja sodnih odločb, kar sodi na področje uporabe naslova V dela III Pogodbe o delovanju Evropske unije. Združeno kraljestvo zato v povezavi z določbami o pravilih glede priznavanja in izvrševanja sodnih odločb v členu 48 ter brez poseganja v druge določbe Pogodb, pa tudi v skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21), ni uveljavljalo pravice do sodelovanja in ga te določbe ne bodo zavezovale.

Izjava Republike Slovenije

Republika Slovenija podpira dogovor o novem režimu varstvo podatkov v EU.

Republika Slovenija meni, da bi se moralo varstvo podatkov obravnavati predvsem kot individualna človekova pravica.

Zato želi Republika Slovenija znova poudariti svoje stališče, da lahko države članice tudi v prihodnje še bolj izpopolnijo varstvo osebnih podatkov ter v skladu z Listino EU o temeljnih pravicah, Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in nacionalnimi ustavami določijo višje standarde varstva.

Ponovno bi bilo treba tudi oceniti, ali zakoniti interesi upravljavcev podatkov sodijo med človekove pravice, pa tudi, ali so skladni z ustavo.

Izjava Avstrije

Avstrija se je vedno trudila, da bi prispevala k takšni uredbi, pri kateri bi bile spoštovane temeljne pravice, hkrati pa bi bili pri njej upoštevani poslovni interesi. Doslej je bilo ustrezno rešenih že več vprašanj. Kljub intenzivnim in obsežnim prizadevanjem predsedstev in Avstrije pa nekaj pomembnih zadev ostaja nerešenih (glej tudi prejšnje izjave Avstrije v dokumentih 1384/15 in 5455/16 ADD 1 REV 1). Avstrija zato žal ne more podpreti končnega kompromisnega besedila, kakor je predlagano.

Stopnja varstva podatkov v okviru splošne uredbe o varstvu podatkov ne dosega stopnje varstva, ki ga določa veljavna direktiva o varstvu podatkov (95/46/ES) oziroma njenega izvajanja v nacionalni zakonodaji o varstvu podatkov. Tega primanjkljaja v zakonodaji EU ni mogoče nadomestiti z nacionalno zakonodajo, saj naj bi imel predvideni pravni akt obliko uredbe. To se nanaša predvsem na naslednje točke:

- Zasebne dejavnosti v družbenih omrežjih niso vključene v obseg varstva, ki ga zagotavlja uredba (izjema za domače dejavnosti; uvodna izjava 18 in člen 2(2)(c)).
Osnovnega problema, da lahko tudi zasebna uporaba podatkov pomeni poseganje v temeljne pravice drugih in njihovo kršenje, ni bilo mogoče zadovoljivo rešiti.
- Zaradi črtanja zahteve, da je treba dokazati, da interesi upravljavca podatkov „prevladajo“ nad interesi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede zaupnosti, uredba ne dosega sedanje ravni varstva podatkov, ki velja za avstrijski zasebni sektor (člen 6(1)(f)).
Avstrija je med pogajanji večkrat poudarila, da ne more sprejeti besedila in razlage glede zakonitih interesov upravljavca podatkov. Meni, da zgolj obstoj zakonitih interesov upravljavca podatkov – ne da bi bilo treba te interese pretehtati v odnosu do interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede zaupnosti –, ne more upravičiti obdelave podatkov.

Ker pa eni in drugi interesi trenutno veljajo za enakovredne, to spodbuja takšno ravnanje v praksi. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, je zato v slabšem položaju, ker mora sam dokazati, da so njegovi interesi prevladujoči, vse skupaj pa prispeva k pravni negotovosti. Če naj bi bil torej poseg v temeljne pravice dovoljen, bi bilo treba poskrbeti, da interesi upravljavca glede obdelave jasno prevladajo nad interesi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede zaupnosti. Predlagani sistem, ki je še vedno osredotočen zgolj na obstoj zakonitega interesa upravljavca, za katerega tudi ni treba, da prevlada nad interesi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, bo vodil v znižanje ravni varstva, saj se splošna uredba o varstvu podatkov uporablja neposredno; to pa je za Avstrijo nesprejemljivo.

○ Izogibanje načelu o omejitvi namena zaradi nejasnih pravil glede možnosti za nadaljnjo obdelavo podatkov za „združljive“ namene (člena 5 in 6)

Avstrija meni, da je temeljni problem te določbe v tem, da lahko argument glede združljivosti uporabi tako upravljavec, ki je prvi zbral podatke („isti upravljavec“), kot tudi vsi naslednji upravljavci v (morda neskončni) verigi obdelave.

○ Možnost omejitve splošnih načel v zakonodaji na področju varstva podatkov, kot so pravičnost, zakonitost in preglednost, s strani držav članic ali EU

V členu 23 so navedeni pogoji, v skladu s katerimi lahko zakonodajalec Unije ali zakonodaja države članice omeji uveljavljanje določenih pravic in obveznosti iz splošne uredbe o varstvu podatkov. Sedanji dokument vključuje dokaj nejasno sklicevanje na člen 5 (splošna načela), ki dopušča tudi izjeme v zvezi s temi načeli. Avstrija to sklicevanje razume, kot da se morajo splošna načela za varstvo podatkov uporabljati v vseh primerih, navedenih v splošni uredbi o varstvu podatkov, zato ne bi smele biti dovoljene nobene izjeme. Splošna načela vključujejo načela, kot so „pravičnost“, „zakonitost“ in „sorazmernost“. Avstrija meni, da samih temeljnih načel ne bi smeli omejevati, zato je to besedilo zanjo nesprejemljivo.

○ Možnost prenosa podatkov v tujino na podlagi zakonitega interesa upravljavca

Tudi izjema iz člena 49(1), ki dopušča prenos podatkov v tretjo državo zgolj na podlagi prevladujočih zakonitih interesov upravljavca, za Avstrijo ni sprejemljiva. To pravilo pomeni, da je odločitev o prenosu podatkov v tretjo državo dejansko v veliki meri odvisna zgolj od upravljavca, brez predhodnega posredovanja nadzornega organa. Zato dejstvo, da je lahko v interesu upravljavca, da podatke prenese v tujino, ne bi smelo biti ustrezna pravna podlaga za prenos.

Zaradi nedavnih dodatnih omejitev (dolžnost obveščanja nadzornih organov, omejitev na posamezne primere in omejeno število posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, itd.) se je obseg izjeme zdaj sicer zmanjšal, vendar še vedno ni jasen.

○ Možnost vložitve pritožbe pri nadzornem organu sočasno z vložitvijo tožbe na sodišče

Po eni strani naj bi bilo možno vložiti pritožbo pri nadzornem organu (v skladu z upravnim pravom), po drugi pa v zvezi z istim primerom sočasno vložiti tožbo na sodišče. Avstrija meni, da lahko ta predlagani dvojni pristop povzroči številne probleme, na primer glede *res judicata*. Trenutno še ni možno oceniti vseh posledic te določbe v praksi.
